

Yıl : 1 - Sayı : 1 - Nisan 2018 / Bahar

Maarifhane

Sadece Şiir...

Mehmet Ali KATİPOĞLU - Fatih TEZCE - Recep ŞEN - Musa AYDOĞDU - Yılmaz YETİŞ
Erol Mert UZUN - Nihal KARATAŞ - Faruk MÜRTEZAOĞLU - Erol BOZDEMİR - Süleyman ALTUNBAŞ
Ramazan ALTUN - Ahmet Şenol TERZİ - Mehmet BOZAL - Hatice ONUR - Songün Genç HOŞ
Mehtap YILMAZ - Ünal GÜNEŞDOĞDU - Osman SİVRİ - Aysun YÜKSEL - Özcan ALPER - Özgür KOCA
Osman Giray YAVUZ - Uğur GÜNDOĞDU - Cengiz Rifat AYDIN - Aşur SAYAR - Ayşe ÇALIŞKAN
Nail Fırat AKAR - İrem Nur İNCE - Enes DELİDUMAN - Ayşe Hatun AYDIN - Hüma Nur SEL
Müberra YILMAZ - Seda Nur TOKGÖZ - Makbule BAŞALOĞLU - İclal AKKUŞ - Aleyna YILMAZ - Esila SÖYLER

MAARİFHANE

Şiir Dergisi

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün
yayın organıdır.

Yıl:1 Sayı:1 (Nisan 2018/İlkbahar)

Üç ayda bir yayınlanır.

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Adına

Sahibi Ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Ali KATİPOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni

Fatih TEZCE

Editör

Recep ŞEN

Yayın Kurulu

Fatih TEZCE

Recep ŞEN

Musa AYDOĞDU

Yılmaz YETİŞ

Nuriddin ÇELENK

Baskı

KARDEŞLER Ofset Matbaacılık ve Reklam

Tabakhane Mah. Hacıbaşı Sk. No:12/A

Tel: 0362 543 89 23 - BAFRA

Yönetim Adresimiz

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Gazipaşa Mh. Şehit Adem Yıldız Sk. 55400

Tel: 0362 543 10 97 - BAFRA

E-posta Adresimiz:

maarifhane@gmail.com

Sosyal Medya Hesapları:

🐦 @Siir_Maarifhane 📘 Maarifhane Şiir

Dergimiz ücretsizdir. Her hakkı
mahfuzdur. Yayınlanan şiirler izinsiz kullanılamaz.

Yayınlanan şiirlerin hukuki sorumluluğu
şiirlerin sahibine aittir.

Yayınlanan şiirlere telif ücreti ödenmez.

Dergimiz basın yayın meslek ilkelerine

uymayı taahhüt eder.

MAARİFHANE'YE MİSAFİR OLANLAR:

Bismillah - Mehmet Ali KATİPOĞLU / 1

Fotoğraf ve Resim - Fatih TEZCE/ 2

İstanbul'a Hasret - Recep ŞEN / 3

İskele - Musa AYDOĞDU / 4

Bil Aybüke'm - Yılmaz YETİŞ / 5-6

Yerdin Çanakkale - Erol Mert UZUN / 7

Bu Bir Lazım - Nihal KARATAŞ / 8

Kınalı Yusufçuk - Faruk MÜRTEZAOĞLU / 9-10

Yakarış - Erol BOZDEMİR / 11-12

Şimdi Kırık Bir Ayna Taşıyor - Süleyman ALTUNBAŞ / 13

Adil Bir Hattat - Ramazan ALTUN / 14

Ahmet Abi - Ahmet Şenol TERZİ / 15

Bir Şey Var - Mehmet BOZAL / 16

Hayat Yaşamaya Değer - Hatice ONUR / 17-18

Yavrucak - Songün Genç HOŞ / 19-20

Çılgılık - Mehtap YILMAZ / 21

Benim Annem - Ünal GÜNEŞDOĞDU / 22

Kalır - Osman SİVRİ / 23

İnandım - Aysun YÜKSEL / 24

İsterdim - Özcan ALPER / 25

İkinize Güveniyorum - Özgür KOCA / 26

Özlemek - Osman Giray YAVUZ / 27

Paradoks - Uğur GÜNDÖĞDU / 28

Rabbim - Cengiz Rifat AYDIN / 29

Gecenin Sevdası - Aşur SAYAR / 30

Hasretle Yanmak - Ayşe ÇALIŞKAN / 31

Müze - Nail Fırat AKAR / 32

Modern Yalnızlık - İrem Nur İNCE / 33-34

Askerim - Enes DELİDUMAN / 35

Ey Kalbim - Ayşe Hatun AYDIN / 36

Güzel Adam - Hüma Nur SEL / 37

Kurban Olduğum Vatanım - Müberra YILMAZ / 38

Lale Zamanı - Seda Nur TOKGÖZ / 39

Son Veda - Makbule BAŞALOĞLU / 40

Namaz - İclal AKKUŞ / 41

Hatırladın mı - Aleyna YILMAZ / 42

Bilgiye Açtır Çocuk - Esila SÖYLER / 43

BİSMİLLAH

Yolculuk başlıyor...

Bazen bir nehre bazen bir şehre salacağız şiirlerimizi.
Kentın isyanını şehrin mutluluğuna / yüzümüzü de sokağa
çevirirken, bir kalem bir sayfa; Bilge’lerin beklentisini
düşüneceğiz.

Her sayımız bir şiir / her şiirimiz bir sayı olacak. İnsan,
“sayılan” nesne iken şiirle “hatrı sayılır” varlık olacak.
Karmaşa/kargaşa bizden uzak kalacak; dünyaya gelmek daha
anlamalı olacak. Yağmura, suya, bahara ve dört mevsime
bezenecek, her şiir / şair sosyal protesto kıvamında olacak.

Ellerinde ekmekle evine dönen fabrika işçilerinin,
çocuklarına öpücüğü dünyayı yeniden döndürecek...

Yolculuk başlıyor...

Bismillah...

FOTOĞRAF VE RESİM

-Doğada sabit duran
Nesneye / İnsana / İsyana-

Cebelleşir sağdan ve soldan kırık resim
Ellerime yakışmış gibidir mazim
Susarak da anlatabilirdim her şeyi
Gizli mi kalır sandın defterimdeki şiirler?

Sesli çıksın fotoğraflarım
Beklemesinler siyah ve beyaz
Dilini bir çözsem de dinleyebilsek ikimiz
Kayıkçılar kaybolurken kızıl bir ırmakta
Gramafon cızırtılı yakamozlu dalgalarda

Ne sen beni dinledin ne de sessizliğimi
O eski resimler yok artık dertlerinde
Cami-i Kebir'de eski bir Rum evinde
Faytonlar çaresiz,
Arnavut kaldırımli sokaklarda.

Göle yansıyan köy; adı her neyse
Minaresinden çıkan ezan kadar uzak
Yakın olmak insan duman ve buluta
Çağırssa yine postacı, vursa kapıya
Annem kadar şefkatli olsa insanlar...
İsyen... İnsan... İnsanlar...

İSTANBUL'A HASRET

Sana şiirler yazdım, içinde hasret kokan,
Masmavi gözlerinden, sonsuza doğru akan...

Bir rüya, bir masaldı, benim sende gördüğüm,
Söyle nasıl çözülür, sensiz modern kördüğüm?

Bambaşka âlemlere uçan martı gibisin,
Uygarlık sahasında her dem taze, dirisin.

Tamburi Cemil Bey ki, seslenir Kanlıca'dan,
Seni güneş batarken, seyrettim Çamlıca'dan.

Hisar'dan ılık rüzgâr esiverir yüzüme,
Görünür at sırtında, Sultan Fatih gözüme.

Fatih Camii'ndeyim; taşlara sinmiş huzur,
Başka bir âlemdeyim, gönlümde neşe, sürur.

Süleymaniye zirve, Sinan'ın şaheseri,
Kubbesinin altında, unuturum kederi.

Söz pir-i mugânındır, şehrin tam sinesinde,
Galata'da, Galib'in melevihanesinde.

Kız Kulesi kendini, adamış ıssızlığa,
Derviş gibi münzevi, gömülmüş sessizliğe.

Boğazı seyredirim Saray-ı Hümayun'dan,
Başka görünür dünya, bakınca Enderun'dan.

Asya bozkırlarında gönlüme düşen güzel,
Alnıma yazmış seni, Padişah-ı Lem Yezel!

Ne bu şiir son bulur, ne de gönlümde yerin,
Essin gönül bağında, rüzgârın serin serin.

İSKELE

Kenarın yosun tutmuş taşlarını
Tokatlıyor adeta, işte deniz
Bakışlarım kalakalıyor orda
Adım attık bir kere iskeledeyiz

Kalbim yerinden mi çıkacak
İskele sanki yerinden fırlayacak
Belki bizi de sallayacak
Adım attık bir kere iskeledeyiz

Denizin esintisi gözlerimi yaşartır
Çarpan güneşiyle gözlerim kamaşır
İskele bize unutulmaz an yaşatır
Adım attık bir kere iskeledeyiz

Sağda bir bank, üzerinde adam oturuyor
Solda bir olta, bir adam onu tutuyor
Şimdi bir yürek burkuluyor
Adım attık bir kere iskeledeyiz

İskele, iskele sesimi duyar mısın?
Gelmediğim an beni sorar mısın?
İşte geldim bir bakar mısın?
Adım attık bir kere iskeledeyiz

BİL AYBÜKE’M

Aybüke’ m son kez sana bir de sır vereceğim.
Masmavi o denizden kalacak tek damla su.
Yoluna gözyaşından yün hasır sereceğim
Anılacak kirpiğin dökme çelik namlusu
Dinle Aybüke’ m sana bir de sır vereceğim

Aybüke var mı eşi güneşin ziyasının?
Sıyırıp bulutları eliyle gül deşen kim?
Tefsirisin ruhuma Yakub’ un rüyasının
Haceganlar aşkına kalbimi üleşen kim?
Var mı Aybüke eş i güneşin ziyasının?

Erimiş kafesleri göğsümün bir tunç ile
Pas tutmuş prangalar katlime ramak; vakit
Öyle bir riyazet ki oruç bin oruç ile
Susamak gaflet hali ismine damak; kilit
Kafesleri erimiş göğsümün bir tunç ile

Ey peri; serilirim uğrunda taşlık ser’ im
Gümüş rengi kayalar andırıyor çehreni
Yol etsen cesedimi sinemde hoşluk derim
Salınman mabedimde dindiriyor zehrini
Serilirim ey peri uğrunda taşlık ser’ im

Fesleğenler, Aybüke’ m mesul olmuş kokundan
Reyhani bir nefesle hücreme doluştular
Can edindim, gündüzün geceyle hukukundan
Say ki Leyla ile Kays nihayet buluştular
Aybüke’ m fesleğenler mesul olmuş kokundan

Vaden de mahcup mudur ölüm denilen sırdan?
Hüzünlü mü yer ve gök kuşlar da parlarmış mı?
Talibim vuslatına bilmem kaç yüz asırdan.
Yakarışın Aybüke'm vakti toparlamış mı?
Mahcup mudur vaden de ölüm denilen sırdan?

Görümlüğüm aşkımdan katrenin zerresiymiş.
Muradıysa ufkumun sevmekliğe kanmaktı.
Aybüke parmakların demir gül kabzesiymiş.
Kan rengi bulutlarda nasibim, yıkanmaktı.
Aşkımdan görümlüğüm katrenin zerresiymiş

Ahvalimden Aybüke'm bir tek taşlar haberdar
Su damlıyor üstüme, bu çözülmek toprağa
Müjde Aybüke'm sana en uzaktan haber var
Düşmüş gözünün rengi bağrımda bir yaprağa
Ahvalimden Aybüke'm 'Tekbir' diyenler anlar
Ahvalimden Aybüke'm 'Tekbir' diyenler anlar

YERDİR ÇANAKKALE

Türk'ün hayallerinin gerçeğe dönüştüğü,
Düşmaninsa hayallerinin suya düştüğü,
Yokluğun varlıktan üstün geldiği,
Türk milletinin bir bütün olduğu,
Yerdir Çanakkale...

Türk tarihinin bir daha şerefle yazıldığı,
Gözyaşlarının kana karıştığı,
Toprağın kanla sulandığı,
Ana kuzularının aslanlaştığı,
Yerdir Çanakkale...

Adına binlerce destan yazılan,
Yazıldıkça büyüklüğü anlaşılan,
Topla tüfekte değil iman gücüyle kazanılan,
Türk gücünü tekrar tüm dünyaya duyuran,
Yerdir Çanakkale...

Bir avuç toprağı seksan şehit kanının aktığı,
Mehmetçiğin canını dişine taktığı,
Düşmanın silinip, vatanın yeniden kazanıldığı,
Türk askerinin birer Koca Seyyit olduğu,
Yerdir Çanakkale...

Candan geçilip vatandan geçilmediği,
Bir yudum suyun bile içilemediği,
Şehadet şerbetinin ise bolca içildiği,
Umutların bitmeyip yeniden yeşerdiği,
Yerdir Çanakkale...

BU BİR LÂZIM

bu yüreğe şimdi bir Musa asası lâzım
bu bedene şimdi bir İsa nefesi...
bu ellere bir Hızır eli
bu akla bir Muhammed öğüdü lâzım

bir çöl lâzım ayaklarıma Mecnûn misali
bir urgan lâzım deve boynuna bağlı
-Leylâ'ca gitmek için Mecnûn'a-
sonra bir Yunus yüreği bu yabancılığa bende
bir avuç lâzım Mevlânâ'dan semâda zirve
bir Ömer ışığı lâzım hak değmemiş
bir Meryem sinesi lâzım kirlenmemiş
bir ayak lâzım Hâcer kıvraklığında
bir ateş lâzım İbrâhim'i yakmamış
sabır lâzım Eyub'un karnında hazmedilmiş
bir Asiye lâzım sabırda eş(siz)
bir kılıç lâzım Ali suretli
-yalana keskin doğruya köprü-
bir bilek lâzım Hamza gücünde
-yüreği sökülende bile tövbeye maksat Hint dilinde-
mağara lâzım sığınıp Yedi Uyuyan'la yüzyıllarca uyuyup
gerçeğe uyanılan
bir melek lâzım şimdi
hediye bir nefesin son hediyesi
annem kılıkli bir melek
bir nefes lâzım
sûrdan geçince yerle bir olsun yalanlarımız
bir kapı lâzım üstünde Âdem affına vesile bir mühür
ve varmam lâzım
sözümün "belâ"m'ın sahibine

KINALI YUSUFÇUK

Kınalı bir tomurcuktum, ana elinden yatılı mektep bağrına düşen.
Kanatlandım hayata kaderin avucundan, daha henüz yürümüşken.
Hasreti döktü dillerim, kavramadan kalemi o minik ellerim.
Akranımdan uçarı atar yüreğim, adım Yusufçuk 'tur benim.

Kim sanmışsa beni sahipsiz, öksüz ve yetim,
Bellesin isterim, sahibiyim ben mektebin, mektep benim.
Sorun! Bu kilitli kapıların fasılasız bekçisi olan kim?
Maarif meşalesini kanatlarıyla harlayan o nefer, benim.

Nice hünerli marangoz var şekil veren özüme,
Bu ne yılmaz zanaattır? Bulmaz nihayet gündüz gece.
Dilinizde namedir sizin ancak: “Öğretmenim, canım benim...”
Benimse hanemde canandır, hem usta, hem de hekim.

Ne naz eylerim aşım, ne de seçerim tuzumu, katığımı,
Sabırla beklerim Hak'tan gelen leziz ikramı.
Benim, devlet soframın yegâne kuranı, kaldıranı,
Budur tevekkülün göğsümdeki o nurlu nişanı.

Reçine kokulu kozalak ve iki tekerli bisiklettir bize eğlencelik,
Heyecanla kurarız her yeni gün yetmiş iki kardeşlik bir evcilik.
Çiz deyin bana resmini huzurun, görmek için o şey ki eksik,
Damlar kalemimden mürekkebi ancak neşe, birlik ve dirlik.
Sizinkidir göstermelik!

Haykırır son ziller...
Çekilir gündüz yolcuları, bakar hancı gözler ardından...
Bir dizi mektepli sığınır bayrağın şefkat kanadına, güvercini andıran.
Hasretle beklenen bir telefon sesidir keser muhabbeti yarıdan,
Dikkat kesilir onlarca körpe kulak; belli ki haber var siladan.
Günlerin evlasıdır cuma, gayrısı ne bayram ne de seyran.

İsterler beni hep bahtiyar, sorarlar bir muradımı,
İsterim anamın nidasını, hayreylesin bir sabahımı,
İsterim uyanmak bir gün kelebek, yırtarak kozasını.
İsterim konmak köyümün her bir çiçeğine,
Dilemez Yusufçuk fazlasını...

Ey Kınalı Yusuf!
Kendin örüp işledin ikbal gömleğini, sicim sicim.
Değil miydi kuyulara düşen o kutlu zat seninle aynı isim?
Nasıl bir nasihattir ki sana hediye edilen,
Deviremez şahlanmanı ne bir dizgin ne de gem.

Sendin tutan elinden kendinin,
Büyüttün benliğini o küçük bedenin,
Zor gurbetini hoş gayretine çevirdin,
O altın hatıranı azminle perçinledin.

Boşadır ki zannın, konduğun dal kırılır da düşüverirsin.
Değil mi ki itimadın o kanatlarıdır, verdiği mektebinin.
Yok sana tasa, elem. haydi sevin!
Koş şimdi geleceğe, hak ettiğin mirası edin.

Gel gör umuttan umuda filiz veren bu pak yurdu!
Çağlayandır her bir sine, en berrak pınardan da duru.
Her minik kalpte koca bir yürek,
Her yürekte bir serüven, öyle ulu.
Nasıl kanatlanır Yusuf'lar hayata?
Gel bir de buradan oku!
Fısıldanır kulaklara istikbalin müşkül yolu.

Ey yarınını gurur gözyaşında yoğuran kınalı sevda!
Aldanmasınlar hüznün damlası ilişmiş dumanlı bakışlara.
Evvel açılır âlemden ufukların senin.
Herkesten çok uzakları getirirsin engin nazarına,
Öyle ki;
Devletinin yüce omuzlarında gözlerin senin.

*2017-2018 Eğitim Öğretim yılında okulumuzun 1. sınıfına yatılı olarak
kayıd yapılan minik Yusuf'un nezdinde, tüm yatılı öğrencilerimize atfolunmuştur.*

YAKARIŞ

Ey Allah'ım sensin sensin sevgilililer sevgilisi
Sevdandan mahrum bırakma bizleri.
Ey Allah'ım biz senin rızanın delisi
Rızandan mahrum bırakma bizleri
Cennet vaad ettin şereflendirdin bizi
Yastığımız olsun cennetinde sevdiklerimizin dizi
Cennetinde sevdiklerimizden mahrum bırakma bizleri
Ey Allah'ım muştular verdin bizlere her biri birinden özge
Resulünün sancağı olsun toplanacağımız simge
O mübarek simgeden mahrum bırakma bizleri
Biz bilemedik ya da bilmedik seni ve senden geleni hakkıyla
Günümüzü gün ettik bin türlü türkü ve şarkıyla
O günde senin şarkından mahrum bırakma bizleri
Sen ki iki suyu birbirinden ayırdın
Sen ki kullarını nice fenalıklardan kayırdın
O günde yardımından mahrum bırakma bizleri
Sen ki inlettin ilahi çağrın ile dört bir yanı
Bizler ise avare geçirdik bu zamanı
Bizleri ilahi çağrından mahrum bırakma
Ey Allah'ım sen yücelerden de yücesin
Kimine şah damarısın kimine ise bir bilmecesin
Şah damarımızı o gün senden mahrum bırakma
Ey Allah'ım sen verdin kan pıhtısına ve çamura can
Gel gör ki kalmamış bizlerde bir nebze heyecan
Bizleri senin heyecanından mahrum bırakma
Senin merhametinin biliyoruz sınırı yoktur
Ama biz kullarının günahı pek çoktur
Sen yine de merhametinden bizleri mahrum bırakma
Ey Allah'ım senden geldi her derdimize derman
Seninle güzelleşti toprak ve asuman
O günde dermanından mahrum bırakma

Allah diyebilen dedikçe coşan dilimiz için
Allah dostu nice erenimiz velimiz için
Senin için secdeye kapanabilen günahkâr alnımız için
Senin sayende damarlarımızda dolaşan kanımız için
Sana dua sana yakarış niyetine açılan ellerimiz için
Rükûuna varabilmek aşkına eğilen bellerimiz için
Mabetlerine yetişebilmek umuduyla koşan ayaklarımız için
O yüce ismini telaffuz etme sevdasındaki dudaklarımız için
Senin eserlerini seyredip hayran kalan gözlerimiz için
Seni tesbih eden ismin ile değer bulan sözlerimiz için
İslam bayrağını yüceltmek niyetine can veren şehitler için
Senin ilmin ile dolan ve ilmini yayan nice müritler için
Dağlarda aç susuz sadece senin aşkınla doyan nice Allah dostu için
Büyük veli Yunus Emre'nin ş eyhinin eş iğine serdiği postu için
Elçin olan İbrahim'i yakmayan yakmaya kıyamayan ateş için
Senin dinini yaymak niyetiyle yere serdiğimiz binlerce leş için
Bir asa vuruş u ile ikiye bölünen o büyük deniz için
Sadece sen tarafından bilinebilen o yüce giz için
Onu öyle sevdin ki gökyüzündeki bulutu emrine verdin gölge diye
Onu öyle sevdin ki büyük bir ümmet verdin ona hediye
Onu öyle sevdin ki bir damla gözyaş ına kıyamadın
Onu öyle sevdin ki bu dünyada ona doyamadın
Onu öyle sevdin ki onun için âlemleri yarattın
Onu öyle sevdin ki güzelliğine güzellik kattın
Gül kokulu habibinin, resulünün hürmetine
Koy Allah'ım koy bizleri de cennetine.

ŞİMDİ KIRIK BİR AYNA TAŞIYOR CEBİNDE ADAM...

/adam, kadının güvercin kahvesi gözlerine baktı
/baktı...baktı...baktı...
/kendinden geçti
/o gözlerde vurdu kendini mavi bir hülyaya
/sonra kadının alnına dokundu
/alın çizgilerinde aradı kendini
/eğildi adam
/alın yazısından öptü kadını
/ve kirpiklerinde gezdirdi parmaklarını

/aralanmadı göğün maviliği
/edilmedi tek söz acıya dâir
/bir büyük hisli sessizlik örttü derinliğini
/düşlerine kısa kaldı adam
/sonra
/üzerindeki bütün renkler aktı
/lâciverte dönüştü
/gecenin bu vaktinde birde
/Rodrigo'nun Gitar Konçertosu geçti üzerinden

/iklim ve duygusal atmosfer uygundu
/ve metropol tarzı bir hevesle aldatıldı adam
/sunî depremler art arda duygusal tepkimelerinde yer buldu
/gözyaşıyla karışık bulut oldu
/duasız bir bulut...
/resimleri bindirdiği trende raydan çıktı üstelik...

/her sokağa çıkışında yağmur yağıyor
/ve her defasında yağmura saklanıyordu adam

/bu adamın sükün !
/şiiirlerini sükün üzerinden tıpkı apoletler gibi !
/onları taşımaya hakkı yok artık
/hakkı yok !
/sahi !
/senin mum boyaların nerede be adam !
/artık bir parça soğuk, rutubetli
/bir parça sessiz
/hatta sorumsuz sevdanın üzerini çizeceğimiz mum boyaların !!?

/şimdi kırık bir ayna taşıyor cebinde adam
/her parçasında "aldatıldın" yazan

ADİL BİR HATTAT

Bu son aldanışım
Son kandırışım kendimi
Sivastopol son kez dudaklarımda
Ama o şiiri şimdi okumak istemiyorum
Bulutsuz şafaklar ve bulutsuz mehtaplar gibi
Gelmiyor artık hayat
Artık bereket uğramıyor civarımıza
Açılamamış pankartlar gibi kırıışığım
İsa'nın çarmıhtaki hali gibi yalan
Beni anlayamayacağını anladığımı
Anlatmak istiyorum sana
Sen anlamak adına aldanıyorsun hep
Her şey, her yerde, her zaman
Her nasılsa söyleniyor oysa
Ölüm ve randevudur kuşatan enkazımı
Ta ki içimdeki-içindeki merhamet
Bir hattat kadar adil olsun
Ne gün saysın beyhude
Ne ayaklarım-ayakların yorgunluk çizsin
Ne topuklarıma kadar şiir olayım
Topla bir yumak gibi
Dağılan benliğini
Sen beni arayınca bul
Ben kaybedince arayayım
Beni ara
Bende ara
Ve kaybet benim gibi

AHMET ABİ

Ahmet abi,
Çayları sen söyle Ahmet abi,
Demli olsun kan gibi.
Yar,
Neresinden baksan efkar.
Bul gibi, al gibi, kor gibi,
Ama bu sefer biraz zor gibi.

Mesele gamlı,
Fakat tatlı,
Yani işin aslı,
Seviyorum Ahmet abi.

BİR ŞEY VAR

Kalbim yüz bir bin parçaya bölünmüş
Memleketim gibi...
Kan sızıyor kalbimden damar damar
Kendi coğrafyama
Ankara'dan, Edirne'den, Kars'tan...
Otuz üç damla henüz!
Kendi haritama.

Gözlerim, kalbinden tek kurşunla vurulup
Diz üstü mavi göğe tebessüm eden çocuk
Dökülen yaşlar, mahallede oynanan en neşeli
Oyunda boncuk boncuk.

Kulaklarımda leşçilerin çığlıkları
Ayakları kan
Ağızları kan
Kanatları kan
Yaşamak günah, yaşamak yalan
Sonrası falan filan... talan...

Bir şey var gönüllerde tutuşup
Yanan, yakan bir şey!
Herkesin bilmediği, ötelere uzanan
İki yüz yetmiş dokuz kiloyu kaldıran
Delinmez, yenilmez zırhlılar batıran
Bir şey var, düşeni ayağa kaldıran
Malazgirt'te şahlandıran
Sakarya'da hattı tanımayan
Bir şey var...
Ağlarken güldüren
Ölürken diriltten
Ötekilerde olmayan.
Bir şey...

HAYAT YAŞAMAYA DEĞER

Korkuyorum...
Suskunluğuma 'ben' kaçıyor,
İçimde fırtınalar kopuyor
Nedenini bilmek istemediğim.
Aynaya bakıyorum
Bir çift tedirgin mavi göz.
Saçlarıma bakıyorum
Ahenkle dans ediyor.
O sırada, rüzgar hızla esiyor.
Saçlarımı alıp götürüyor uzaklara.
Hemen suskunluğumu bozuyor,
Aynadan uzaklaşıyorum,
Korkuyorum...
Elim sağ göğsümün üstünde...
Tenime dokunuyorum.
İman tahtasının üzerinde
Sanki deli dalgalarla gelen,
Zehir saçmak için bekleyen hücreler...
Bu hücrelerden kurtulmam gerektiğini düşünüyor
Ve gözlerimle göremediğim gerçeği,
Tenimin üzerinde gezen
Soğuk bir dokunuşla öğreniyorum.
Karanlık, loş bir odada
Donuk, endişeli gözler...
Gözlerdeki endişe
Bir kor gibi sarıyor içimi.
Korkuyorum...
Birden hayatım kararıyor.
Hüngür hüngür ağlamak istiyorum.
Bir çocuk gibi ürkek,
Tutunacak bir el arıyorum.

O el, beni gerçeklere götürüyor.
Gözlerim ürkek, yüreğim korkulu.
Soğuk bir odadayım şimdi.
Sıcak bir el dokunuyor elime.
Yavaş yavaş sisler içinde uyuyorum.
Uyandığımda buğulu bir gökyüzü
Yerini gökkuşağına bırakıyor.
Artık korkmuyorum...
Fakat git gellerdeyim.
Sağ yanımda artık boş.
Sol yanımda sevinçli.
Sevdiklerim durul artık diyor!
Yeniden dünyaya geldin.
Aynaya yeniden bakıyor, ürperiyorum.
Saçlarımı da göğsümü de aldı götürdü hain kanser.
Damarlarımda zehri hissediyor,
Ruhuma en siyahından hüznler çekiyor.
Sevdiklerim yanımda,
'Siyah hüznleri bırak'
Tülden kanatlarını aç!
Yaşanacak güzel günler
Bizleri bekliyor.
Her şeye rağmen hayat güzel...
Şimdi gülümse!..Gül!..
Sevdiklerine sınırsız sarıl!
Hayat yaşamaya değer.

YAVRUCAK

Seninle zamanı paylaşmak, öyle güzel ki...
Büyümeni izlemek, tanık olmak çocukluğuna.
Annenden ilk ayrıldığı gün geliyor aklıma.
Sana annen kadar sıcak yaklaşılamazsam,
Nasıl güvenebilirsin bana?

Sonra tanıyorum seni,
Görüyorum kalbinin güzelliğini.
Beş altı yaşında, o sıcacık gülüşün,
İçten masumiyetin, etkiledi beni.
Hayranım seninle geçirdiğim anlara...

Haydi! Sana öğretmek istiyorum,
Çalışmayı, azmi, paylaşmayı, sevgiyi...
Sana öğretmek istiyorum,
Doğayı korumayı, ağaçları sevmeyi...
Sana öğretmek istiyorum,
Bizleri çok seven Yaradan'ı sevmeyi,
Şükretmeyi...
Gel!...Tut ellerimi...

Ahhh...Yavrucak!
Zaman avuçlarımızda tutamadığımız su.
Kaydı, gitti ellerimizden.
Nasıl da sevmiştik birbirimizi.
Nasıl da tanımiştık, alışmıştık;
Hiç ayrılmayacakmışız gibi.
Huyumuzu, suyumuzu öğrenmiştik seninle...

Yaprakların ağacı terk ettiği gibi,
Terk edip gidiyorsun ya beni.
Öyle kalbim acıyor...
Sevgim bir ömür boyu sürmeli...

Dualar ediyorum ardından.
En az benim kadar sevenlerle karşılaş,
Yolun aydınlık, istikbalin güzel olsun diye...
Nasıl unutulur, bu sevgi, bu aşk.
Kulağımda sesin, hep düşüncemdesin.

Ve yavrucak!
Dolunca sınıfa yeni cıvıltılar
Senden kalan hatıralar,
Yeni çocuk seslerine karıştı,
Avuntu oldu bana.
Her yıl yeniden sevdim.

Selam yavrucak!...
İşte Anaokulu öğretmenin...
Hiç unutmadım seni...
KALBİMDESİN!...

ÇIĞLIK

Her şey boş ki!...
Çılgılığım duyulmaz, içim kanar,
Kimseler bilmez.
Yüreğim çırpınır tutunmak için tek de olsa bir dala.
O dal hep kırılır, elimde kalır;
Yalnızlık acıdır kalabalıklarda,
İncitir insanı yorar.
Karanlıktır aslında aydınlıklar,
Savurur kuru yapraklar gibi oradan oraya.
Bir gün ümidim, duyulmak elbet.
Ama korkarım, duyulmadan düşeceğim toprağa.

BENİM ANNEM

Beni doğurur ellerindeyim,
Ninniler söyler dillerindeyim,
Bahçesinde açar güllerindeyim,
Güllerin kokusu gül benim annem.

Büyüttün, yürüdüm şimdi koşarım,
Sayende benim gücüm başarım,
Sevginle varım mutlu yaşarım,
Dünyamın ışığı nurumsun annem.

Gözünde küçüğüm büyümez yaşıım,
Soframı hazırlar, tabakta aşım,
Azıcık ağrısı başım ya dişim,
Dermanım olur sızıma annem.

Üşüsem elime eldivenimsin,
Yükseğe çıkaran merdivenimsin,
Dünyayı, insanı sevdirenimsin,
Her şeyim benim canımsın annem.

Sen olunca düşmem hiç dara,
Aramam varlık bir kuruş para,
İşlerim girer düzgünce yola,
Yeter ki yanımda ol benim annem.

KALIR

Dalga dalga ihanet taşıyanlar
Bizdik gemiyi dağdan aşırıanlar
Yediğini unutup şaşırıanlar
Sanmayın nankörlük size kâr kalır

Yumuşak huylu ama koyun değil
Vatan için ölmek hiç oyun değil
Alçaklara eğilen boyun değil
Sonunda dünya haine dar kalır

Benim sevdalarım hep vatan için
Kara topraklarımda yatan için
Ay-Yıldız'a kanını katan için
Geriye hain boğacak kan kalır

Vatan için hep ölür deliyiz biz
Uğruna ölsek bile diriyiz biz
Bak! Kolay lokma değil iriyiz biz
Sonsuza dek Ay-Yıldız'ın yâr kalır

İNANDIM

Nasırlıydı elleri,
Yüzündeki çizgilerde saklıydı hikayesi,
Annemdi, babamdı, kardeşimdi...
Ve karanlık günlerimin tek ışığıydı.
“Ben fırtınayım öğretmenim” dedim,
“Dinersin” dedi.
“Ben hep geceyim” dedim,
“Güneş açarsın” dedi.
“Ben hep yağmur yağarım” dedim,
“Bulutlar da dağılır bir gün” dedi.
“Ben hep kışım öğretmenim” dedim.
“Bahar da gelir” dedi.
“Ben çaresizim öğretmenim” dedim,
“Çare, sensin” dedi.
“Ben inanmıyorum” dedim,
“Her şey, önce inanmakla başlar” dedi.
Yorgun yüreğime dokunduğunda,
Gözyaşlarıma ortak olduğunda,
Acımı paylaştığında,
”İnanıyorum artık öğretmenim” dedim.
Sayende artık inanıyorum
Ve sana teşekkür ediyorum!
Herkesin benden vazgeçtiği anda,
Bana inandığın
Ve beni yaşattığın için...

İSTERDİM

Bir balık gibi özgür olmak isterdim
Bir kuş gibi hür
Akşamın sımsıcak esen rüzgârı olmak isterdim
Hasreti, ayrılığı, acıyı yaşamak.
Gökyüzünde bulut olmak isterdim
Oradan oraya savrulmak
Yağmur olup yağmak.
İsterdim ki,
Her insan mutlu olsun
Acı, dert, keder olmasın.
Herkes sevsin birbirini.
Hür olsun yürekleri
Herkes, herkes sevsin ki
Görsün sevginin yüceliğini
Hiç bitmeyen özgürlüklerini
Özlemlerini, sevinçlerini...
Belki de bir ağaç olmak isterdim.
Üstümde kuşlar olsun
Köklerimi özgürce salabileyim
Rüzgârda rahatça sallanabileyim.

İKİNİZE GÜVENİYORUM

Kapı sesidir
Tak tak tak !
-Giriniz, giriniz!
-"Geç kaldım öğretmenim, özür dilerim ! "

Size hayatın kolay olduğunu öğreteceğim.
İmkansızlar oluşturanlara aldanmayın.
Affetmeden sevgi doğacağına inanmayın.
Öğretmenin gözlerinde sevgi çakmak çakmak...

-Elbette,tam zamanında geldiniz.
Bunlar senin sevginin konaklarıdır.
Sen Eylül-Haziran koridoruna yazdın bunu.
Senin sevgi kulelerindir süren o atları,
Her an doludizgin önüme benim.

Askılıkta asılı deve yününden bir manto
Attı omuzlarına yumuşakça.
-Ah yavrum, sana ne olmuş böyle!
Çok ıslanmışsın, tüh tüh!..
Benim yüreğim ısındı o anda azar beklerken!
Kötülüğü görmeyen gözlerin mucizesi
Meleklerle define olağanüstü kalbin
Paçavrayı ipeğe çevirmesini bilir
Bakırı altın yapar hamıları pişirir

Evire çevire beni kuruttu soba başında
Bir melek mi diye düşündüm yemin ederim!
Geçiniz,
Geçiniz, geçiniz bu lafları geçiniz!
"Üstelik tam zamanında geldiniz."

Size hayatın kolay ve sade olduğunu söyleyeceğim.
İşte bu şefkat karşısında eriyince
Kendimde iyilik ve doğruluk hissediyorum.
Ey haksızlığın ve yalanların amansız düşmanı
Sevgi, sevgi, sevgi ...

Ve ey kalbimdeki öğretmenim
Sadece ikinize güveniyorum,
Sadece ikinize güveniyorum...

Sana söz veriyorum öğretmenim!
Ben ki senin
Yavaşça doğrularak sandalyeden
"Kalbim" deyişini bilirim.
Sana söz veriyorum öğretmenim!
Kalbim, senin sevginin kaynaklarıdır.
Sen Eylül-Haziran koridoruna yazdın bunu.
Senin sevgi kulelerindir süren o atları,
Her an doludizgin önüme benim.
İşte sana söz veriyorum öğretmenim,
Kalbim vurdukça sevginle yaşayacağım!

ÖZLEMEK

Ne zaman görsem eski yıkık bir kulübe,
Yeis kaplar içimi, muğlâk bir hiss-i galebe.
Köyüm gelir aklıma,
Gurbet reva oldu bana.
Çocukluğumda patiska donla çimdiğim dere,
Baharda yeşilin her türüyle,
Bezenmiştir tümüyle yine.
Yıkık duvarlı eski kır evidir, oyun alanı,
Yakalamaç, saklambaç, biraz da uzun eşşek oynamalı.
Ebe olmamak için yakalanmamalı.
Acıkınca ilk çaldığın kapıda, yufka verir sana
Hanife Nine, Hasan Amca.
-Tereyağı da sür içine Muhsin Dede!
Ne olur tatlı olsun. Biraz da şeker ekle.
Katıksız da olsa ekmek, yalınca bir sohbet, duyamazdın yalanı
Hatırlarım komşu eşeğini kaçırıp uçar gibi koşturmanı.
Mutlulukta şahikadır çocukluk aşkları,
Rikkatle yaklaşlan; al yanaklı,
Utangaç mizaçlı köyümün kızları.
Çocuklara taşıtılan aşk mektupları:
“Ey mavi gözlü su perisi!
Teksin şu köyde, hikâye gerisi,
Dünyalar benim olur
Aramızı bulsun birisi”
Hülasa mazide kaldı,
Mutluluğun membaı.
Tevekkeli değil özlemek, dönmez geriye çocukluk çağı.
Saik ne olursa olsun, reva mıdır nedamet?
Dönmek mi? Belki vuslat, belki de gayret.
Allah’a havale, sabret Osman sabret...

PARADOKS

Çelişkilere hapsolmuşum,
Ölümle yaşam arasında.
Ve geçmişle gelecek çarpışır zihnimde,
Bugünümü yaşarken.

Hareketsiz bir ummanın derinliklerinde,
Bir girdap, bir fırtınadır hislerim.
Hava günlük güneşlik iken,
Şimşekler çakar, yıldırımlar düşer gönlümde.

Yüzümde tebessüm bir maskedir bazen.
Kimi zaman ağlayan ruhuma inat.
Ve belki de sahtedir bu sözler,
Suskun kalmaktır bazen hakikat.

RABBİM

Suyu severiz de
öyleyse neden?
Durmaz da, önümüzden akıp akıp gider.
Güneşi isteriz de;
öyleyse neden ?
Bizi yakar yakar da söner.
Hangi kuş en yüksekte uçar?
Hangi ağaç ölmeksizin yaşar?
Dağ mı bizden büyük,
biz miyiz yoksa evrende en küçük?
Hangi göz,
görebilir ki kendi kendini?
Hangi dil,
inkar edebilir ki
bilmeden gerçeği?
Öyleyse neden ağlamalarımız,
öyleyse neden isyanlarımız?
Rabbimdir;
var oluşumuzun sebebi,
Rabbimdir;
cümle alemin bileni, göreni
Rabbimdir;
Bu kâinatın tek sahibi...

GEÇENİN SEVDASI

Yürüyorum bak işte,
Taşları geçmeden,
Sırasını bozmadan,
Çizgilerini taşırmadan.

Basıyorum tüm hasretimle,
Karanlığın en derin yerine,
Dudaklarıma değerken,
Gecenin sensizliği.

Hala umut var içimde,
Gitme der diye,
Kalbimde açtığın yaraya,
Merhem ol diye.

HASRETLE YANMAK

Ah! Yine bana ayrılıklara alışmak düştü,
Hasretle yanmak, alev alev tutuşmak düştü.

Yalnızlığı bu derece yaşamamıştım şimdiye kadar,
Bana yaz aylarında hasretten üşümek düştü.

Çok seviyorum sevdiklerimi, belki bundandır bu kadar efkârım,
Yine bana derin hasretlere yelken açmak düştü.

Kendim belki küçüğüm ama kocaman bir yüreğim var,
Ama yine de bana gözlerimden damlalar akıtmak düştü.

Allah'ım! Ne olur beni senin izinden çıkaracak her şeyden korusun,
Yaralı yüreğime yalnızlığa alışmak, hasretle yanmak düştü.

MÜZE

Müzenin önünde dertliler,
Dostluklarını yitirmişler.
Umutsuzca oturup,
Keyifsizce ağlamışlar.

Şeytandan daha beter kovulup,
Ayaklarından taşlamışlar.
Kişiliklerini kaybetmişlerin,
Gazabına uğramışlar.

Dervişliğin kapısında,
Sıralanıp durmuşlar,
Soğuk vurunca sırtlarına,
Birer birer dağılmışlar.

MODERN YALNIZLIK

Kelimelerin anlamsızlaştırdığı ya da
Anlamsızlaştıkça kelimeleşen beton yığınları...
Heykelleşmiş duyguların
Yosun tutmuş yer yer kanatları.

Ülkem şöhret ve yazlık hayali,
Kredilere boğuluyorum faizlerce.
Modernleşiyorum Asya'nın göbeğinde,
Gelecek telaşesi, özünü yitiriş ya da...

Yazarlar tanıyorum sonra
Harf çizen, karalayan yazarlar.
Ceket iliklemeyen, şapka çıkarmayan
Ya da gönlü kuş olup kanatlanmayan...

Kan kusar bir yanım, diğer yanım fötr şapka.
Gözü yaşlı analara barış satıyorum.
Köprü altlarına medeniyet getiriyorum sokaklardan
Her gün biraz daha çirkinleşiyorum ya da...

Bilmiyorum adını, hissediyorum.
Bilmek ve hissetmek arasındaki farkı sorgula ya da
Böyle gelmiş böyle gider devam et uyumaya.
Kelimelerle tüketiyor kelimeler tüketiyorum,
Bitmedi çilemiz şu son yüzyıl.

Yalnızlar çağında,
Yalnızlıkla yoğrulan kalpler
Ya da gecelerinde sessizliğe düşen düşünceler...
Kursağa takılıp biriktirilenler,
Suskunlukla paylaştığımız elemler,
Kahkahalı gülüşler neşeli sözlerle
Kurutuyor yüreklerimizi.

Çağlarca modernleşirken
Paylaşmakta zorlandık çoğu zaman.
Üst geçitlerimizi limoncular,
Hayallerimizi çocuklarla
Ve lambası yandığında
Emniyetine güvendiğimiz sokaklarda
Yitirdik nice kadınların hayatını.

Çağlar türetti izmleri,
Ayrılık limanında el sallarken birliğimize.
Dünyayı kurtaracağımıza inandık bu sebeple.
Şimdilerde minimalizm diyorlarmış;
Anam dürer bayramlığını leğene koyardı,
Eskimişse el bezi yapardı,
O da geçmişi özlemle anardı .

Çağ ilerledi ve biz,
Biz çağın neresindeydik.
Sorduk, sorguladık eleştirdik.
Yetmedi gücümüz sesimizi duyurmaya .
Kabullendik ve alıştık zamanla,
Şimdilerde vicdanın sitemkar sesini,
Bastıramadığımızdan yalnız hissediyoruz kendimizi.

ASKERİM

Yazılmış alnına vatan,
Kefensiz toprağa yatanın.
Gökte bayrak, üstümde toprak,
Ölüm değil bu, toprakta hayat...

Yer inler ayak sesinle,
Dünya titrer birdenbire,
TÜRK'ler geliyor işte ordalar,
Kefenlerini giyiyorlar!

EY KALBİM

Ben dilsizim sevgili!
En iyisi susalım,
Kalbimize çekilelim,
Bakarsın bahar gelir yüreğimize.

Yağmur yüzümüze değince,
Güneş doğar, dünya döner, ay döner,
Kalbim isminin etrafında tavaf eyler,
Bilene hayat nasıl da güzel!

Ey suları usul usul yükselen deniz!
İçimde fırtınalar kopsa da,
Nuh, tufana yelken açsa da,
Dışım lal gibi sessiz...

Sanırım sessiz bir kıyıya,
Derin bir soluk arasına,
Güzel bir cümleye ihtiyacımız var.
Ne yapalım?
Artık susarak konuşalım.

GÜZEL ADAM

Derler ki:

Gönlü güzel olandan güzeli olmazmış.

Sen bin yıldız mısın, bin kuyu mu?

Adlandıramam bendeki bu huyu.

Cümlelerimin güzel hali...

Tek bedende sır olan, can olan.

Mutluluğu kıymetinde saklı duransın.

Dünyası kararan yüreklere,

Mavi olan umutsun.

Mutluluğun şiiri yazılamazmış,

Yalan...

Ben yazıyorum şimdi satır satır seni,

Yazılan mısralara katılan en güzel adam...

Mutluluğun en güzel yanı,

Hüznün yürek yakan tarafı.

Bir hayli kırgınım,

Belki sustuklarıma ve susamadıklarıma,

Belki de dilimden düşmeyen keşkelere.

Ama sen,

Kabul olmuş bir duanın serinliği gibi döndün yine.

Dön bana ve dinle,

Güller, karanfiller ve zambaklar gibisin yüreğimde...

KURBAN OLDUĞUM VATANIM

Ey kızıl kumaşlarla süslenmiş vatanım,
Söyle!
Sana saldıranın canını alayım,
Kumaşının bir parçasını çalandan
Hesap sorayım!
Canım feda yıldızına, hilaline, alına, akına,
Canım feda bir avuç toprağına.
Işığın sönmedi, sönmeyecek,
Cesaret verecek Türk'ün yüreğine.
Bayrağının gölgesinde yılmadan yıkılmadan,
Karşı geleceğiz zalime!
Görüyor musun?
Dağlar sallandı,
Gök kubbe başlarına yıkıldı.
Sana uzanan o el milyonlara ayrıldı,
Ey cesur milletiyle tanınmış vatanım!
Dünyaya gelen her bir Türk'le,
Sen yeniden doğacaksın!
Yetimin babası, öksüzün anası olacaksın,
Her daim evim, yurdum, vatanım kalacaksın...

LALE ZAMANI

Seni sevmek
Ne kadar güzel de olsa
Çok ağır biliyor musun?

Onca tuhaf duygularla
Sevmek seni.
Nasıl zor biliyor musun,
Sana sarılamamak,
Seni unutamamak...
Sana âşık olmak,
Nasıl bir şey biliyor musun?

Böyle nasıl anlatsam,
Farklı bir şey
Lale bahçesinde sana benzemek...

Yanında olduğun zaman
Dünyanın en mesut varlığı,
Olmadığın zamansa;
Her şeyi üzerime yıkmış gibi fırtınayım.

Fransızca'da birisi
'seni çok özledim' diyorsa
'sensiz eksikim'
demekmiş.

Canım
can parçam
hasretim.

'Seni çok özledim.'

SON VEDA

Tek nefeste yaşamak,
Bir nefeste soluklamak hayatı;
Ömrün en acı anında
Kalpteki umudu boğarcasına,
Bir kuytuya sıkışmak ve ağlamak.

Su gibi koşarcasına,
Kovaladım yalnızlığı,
Ve yakaladım.
Sımsıkı sarıldım,
Uzak bir arkadaş a kavuşurcasına.

Göz kapakları diyorum,
Gözyaşlarını kapatan,
Saklayan insandan derdini,
Zayıf ama kuvvetli,
Derdini yut diyorum.

Ve son kez avutarak,
Tesellisi olur Kardelenler'in,
Giderek uzaklaşır,
Bulunmaz izi, nefesi,
Kaybolur son kez vedalaşarak...

NAMAZ

Beş vakittir en az günde,
Eminim kııarsın sen de.
Hatta naflesi ile birlikte,
Yarına bırakma, haydi “Bismillah” de .

Rükuda eğilirsın yönün Kabe’ye,
Başını Rabb’imden başkasına eğme!
O zaman huzur dolar kalbine,
Yarına bırakma, haydi “Bismillah” de .

Olmazsa olmazdır namazda secde,
Bükülür beller yalvarırcasına Rabb’e.
Hidayet, esenlik, mutluluk dolaşır dile,
Yarına bırakma, haydi “Bismillah” de .

Hele son oturuş “kade-i ahire”,
Sen neden dua etmezsın Rabb’ine?
Ailene, sevdiklerine, bütün mü’minlere...
Yarına bırakma, haydi “Bismillah” de.

HATIRLADIN MI?

Hatırladın mı,
Beni ve gözlerimden akan yaşlarımı?
Nefes bile alamayışımı,
Bırakma diye attığım çığlıklarımı...

Şimdi öyle bir bakıyorsun ki gözlerime,
Ağzımdan çıkacak tek sözüme,
Sanki beni affet der gibi,
Yeniden başlayabileceğimiz gibi.

Bazen öyle bir aldanıyorum ki sözlerine,
Umutla bakan ıslıl ıslıl gözlerine,
Tekrar kanıyorum,
Tekrar yaralanıyorum.

Seninle mi nefes almak daha zor,
Sensizken mi?
Her gece seni düşünmek mi daha zor,
Seninle acı çekerek yürümek mi?

Aradan kaç yıl geçerse geçsin,
Sen, yine aynı sensin.
Hiçbir zaman değişmeyeceksin,
Yine kalbimi paramparça edeceksin.

Eğer bana sorarsan bir gün,
Neden kalplerimizi bıraktın üzgün?
İşte o an soracak kalbimdeki hüznün,
Hatırladın mı?

BİLGİYE AÇTIR ÇOCUK

Karda, kışta,
Yaz sıcağında,
Her ne zaman olursa,
Bilgiye açtır çocuk.

Evde, okulda,
Belki sokakta,
Her nerede olursa,
Bilgiye açtır çocuk.

Eğitilmek, eğlenmek,
Eğlenirken öğrenmek,
Her ne için olursa,
Bilgiye açtır çocuk.

Anneyle, babayla,
Öğretmenle, arkadaşla
Her kiminle olursa,
Bilgiye açtır çocuk.

Şimdi sıra sende,
En iyi şekilde,
Eğit ki gelecekte,
Umut olsun sana çocuk.

**“Seçkin bir kimse değilim
İsmimin baş harfleri acz tutuyor
Bağışlamamı dilerim
Sana zorsa bırak yanayım
Kolaysa esirgeme
Hayat bir boş rüyaymış
Geçen ibadetler özürlü
Eski günahlar dipdiri
Seçkin bir kimse değilim
İsmimin baş harflerinde kimliğim
Bağışlanmamı dilerim
Sana zorsa bırak yanayım
Kolaysa esirgeme
Hayat boş geçti
Geri kalan korkulu
Her adımım dolu olsa
İşe yaramaz katında
Biliyorum
Bağışlanmamı diliyorum”**

Cahit ZARİFOĞLU